

en Aarrække, eller om der ikke lige straks efter vil rejse sig Krav om betydelig Omdannelse og Forbedring af Forholdene derude, eller om der ikke — hvad der er det mest sandsynlige — vil rejse sig Krav om at faa bygget et nyt Hospital for Hæren maaske paa en anden og sundere Plads end der, hvor det nuværende er beliggende, i Rigsgade. Det er meget sandsynligt — efter vor Mening overvejende sandsynligt — at dette Krav, saa snart Hospitalet for Søværnet er bygget, vil møde frem, og saa bør vi vide noget om, hvad det vil koste at foretage den betydelige Omdannelse, der kræves, af det gamle Hospital og eventuelt at bygge et nyt Hospital for Hærens syge alene, og endelig hvad en af de to Ting i Forening med et nyt Søværnshospital vil koste, sammenlignet med, hvad et nyt stort Fælleshospital vil koste. Det er noget, man bør vide, før man gaar til denne ufyldstgørende og delvise Ordning af Militærhospitalsforholdene her i København.

Men der er ogsaa et andet Moment, der kunde tale for at udsætte den Ordning af Spørgsmaalet, som her er foreslaaet. Det fremgaar af Betænkningen, Tillæg B. Sp. 3303—04, at den Gennemsnitsstyrke, som i Aaret 1908—09 har ligget ved første, tredje og fjerde Regiment i København, er 4,016, i 1910—11 var den 4,928, altsaa 912 Mand flere. Efter Vedtagelsen af den nye Hærløvs har en Del af Mandskabet i 1910—11 været lagt ud i Lejr, og uagtet der, som sagt, har været 912 Mand flere, har Antallet af syge været 217 mindre, og Antallet af Sygedage 3,362 mindre. Det var da værd, synes jeg, at afvente, hvad det vil betyde, at alle de, der skulle lægges ud i Øvelseslejre, blive lagte derud. Vi ønske, at Soldaterne skulle undergives en forsvarlig Behandling, og vi have gennem Ministeriet spurgt Hærens Læge om, hvorledes det vilde stille sig, naar dette Lovforslag blev gennemført i Aar, og der er svaret, at skønt Forholdene, som sagt, i adskillige Aar have været meget vanskelige, skønt Sygehuset flere Gange har været meget nær ved Grænsen for den størst mulige Belægning, og skønt man i stor Udstrækning har maattet tage sin Tilflugt til paa det for Hæren og Flaaden fælles Epidemihospital at indlægge syge, der ikke høre til de Sygdomsgrupper, hvorfor det oprindeligt er bestemt, har man

hidtil kunnet give de syge en fuldt forsvarlig Behandling.

Af de Grunde, jeg her har nævnt, have vi ønsket, at man skulde se Tiden an i nogle Aar, men vi erkende, at det kan ikke ske, uden at der maa finde en Aflastning Sted af Garnisonssygehuset i Rigsgade. Det, have vi foreslaaet, kunde ske paa den Maade, at man tog den gamle Fødselsstiftelse i Brug. Vi have anmodet Ministeriet om at foretage en Undersøgelse af, hvad det vilde koste at omdanne denne til midlertidig Hospitalsbrug. Den samme Kommission, som har udarbejdet Overslaget til et nyt Hospital for Søværnet i Søkvæsthuset, har givet et Overslag og er ved dette kommen op paa et Beløb af 250,000 Kr. til at indrette Fødselsstiftelsen saaledes, at den kunde bruges midlertidigt. Men dette Overslag er efter vor Mening stillet paa Skruer. Paa Sp. 3317—18 i Tillæg B. vil man finde Summer, som man vistnok uden at bruge for stærkt et Udtryk maa erkende ere hen i Vejret. Der er Posten til Tilsyn og Arkitekt- og Ingeniør-Honorar 18,000 Kr., til Terrain- og Hegnarbejder 16,000 Kr. for ikke at tale om Summer, der ere saa urimelige store, at det endog i Betænkningen erkendes, at det maa kunne gøres adskilligt billigere. Jeg tror, at man fra alle Sider maa erkende, at det vilde være bedre at lægge Soldaterne derhen i Stedet for at lægge dem i Telte i Gaarden, medens man overvejede hele dette Spørgsmaal. Det er denne Tanke, som navnlig har været fremme, og jeg vil da ikke undlade at nævne, at der er en bestemt Klasse syge Soldater paa Garnisonssygehuset, som passende kunde lægges derned, og det er de Soldater, som lide af Kønssygdomme. Desværre er det gaaet saaledes efter Gennemførelsen af den saakaldte Oktoberlov i 1906 eller 1907 — jeg husker ikke saa nøje, naar den blev vedtagen —, at det er statistisk oplyst, at Antallet af Soldater, som lide af Kønssygdomme, er fordoblet, og det er det, som i ikke ringe Grad har bidraget til at frembringe Pladsmangelen paa Garnisonssygehuset. Nu ere disse Soldater som oftest ikke egentlig syge, og i hvert Tilfælde kan man sige, at det er en Sygdom, som de have paadraget sig selv. Hvis de ikke havde haft Omgang med Skøger omkring i Byen, vilde de ikke have paadraget sig denne Syg-